

Kulcsár Gergely
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: *X/11125*

Érkezett: 2016 JÚN 14.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani a Honvédelmi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Kívánnak-e érdemi lépéseket tenni a sósmezői katonai temetőben tapasztalható áldatlan állapotok megszüntetésének érdekében?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Sósmező, a történelmi Magyarország legkeletibb települése mellett található egy I. világháborús katonai temető. A temetőben magyar, osztrák, német és román katonák alusszák örök álmukat, hiszen a környéken, az Ojtozi-szorosban, az 1916-os őszi román betörés idején igen kemény, elkeseredett és elhúzódo harcok dúltak.

A katonatemető már a román impérium alatt, 1928-ban, a környékbéli hadisírok felszámolásával, illetve a kihantoltak csontjainak összegyűjtésével létesült. A mai alakját 1930-ban nyerte el, amikor az Ojtozi-szorosban elesettek részére állampolgárságuk szerint–román, osztrák, német, magyar – négy parcellát létesítettek, a parcellák kökeresztrel jelölt sírhelyeibe pedig a beazonosítható katonák földi maradványait helyezték. Mivel a legtöbb holttest a nyilvántartások hiánya miatt időközben azonosíthatatlanná vált, a katonák döntő többsége a temető közepén kialakított csontterembe, vagyis tömegsírba került. Ennek a tetejére építettek egy nagyobb méretű emlékművet, román hősöket méltató feliratokkal és a szorosban harcoló román parancsnok bronzportréjával. A II. világháborút követően azonban a

magyar parcella sírkeresztjeiről fokozatosan eltűntek a feliratok. Durva beavatkozások történtek: levésték, lecsiszolták és felülírták a sírkereszteken szereplő neveket. A tömegsír fölé épített emlékoszlop – amely gyakran román nemzeti ünnepek helyszíne – azóta is a „nemzetegyesítő” - azaz Erdélyt elcsatoló - harcokban elhunytak dicsőségét hirdeti.

A katonatemető a jelenlegi formájában sérti a 2008-ban megkötött magyar-román hadisír-egyezményt. Mindenekelőtt a sírköveken szereplő nevek eltávolítása, átírása súlyosan etikátlan és egyben kegyeletsértő eljárás. A temető környezete sem felel meg az államközi szerződés előírásainak. A bejáratnál elhelyezett felirat, idézem: „*Akik a nemzet egyesítéséért áldozták életüket 1916-1919*”, megalázó és sértő a temetőben nyugvó, nem román állampolgárságú katonák kegyelete szempontjából. A sírok környezetében mindenütt uralkodó román nemzeti színek, az obeliszk egynyelvű és román sovinizmust hirdető feliratai elfogadhatatlanok egy vegyes katonai temető esetében. Összességében a jelenlegi állapot jogellenes is, mivel a temető a már említett 2008-as magyar-román hadisír-egyezmény hatálya alá esik.

Tudomásom szerint a HM szakembereinek szándéka az, hogy a temetőt szakszerűen, az 1930-as állapotnak megfelelően állítsák helyre. Továbbá 2011-ben Hende Csaba, akkori honvédelmi miniszter is foglalkozott a kérdéssel, és a következő kijelentést tette: „*Célunk, hogy a sírkert helyreállítása a feltárt történeti adatok alapján valósuljon meg, amelyre – terveink szerint – 2012-ben sor fog kerülni.*”

Érdeklődnék, hogy történt-e érdemi előrelépés a sósmezői katonai temető állapotát illetően? Mikor nyugodhatnak gyalázat nélkül az I. világháborús hőseink?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2016. június 14.

Tisztelettel:

Kulcsár Gergely

Jobbik